

ΑΘΩΝΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ - ΕΤΟΣ 13^ο

ΙΣΧ
ΜΗΚΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 153

Πολιτεία

ΤΑ ΧΑΡΤΙΝΑ ΚΑΠΝΟΣΑΚΚΙΔΙΑ

Εστι μέγας ὁ ἀναφανείς κατὰ τὰς σκοτεινάς ταύτας ἡμέρας ἅγιος Νεκτάριος Μητροπολίτης πρ. Πενταπόλεως.

Μέγας δ' ὄντως ἀναδεικνύεται ἐν ταύτῃ ὁ ἄοκνος ἐργάτης τῆς ἀρετῆς Νεκτάριος, οὐχὶ μόνον διὰ τὰ θαύματα, ἅτινα ἐπι καὶ μετὰ θάνατον τελεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς θείας αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ βίου, ὅστις οὐδὲν ἕτερον ἦτο εἰ μὴ μία συνεχὴς καὶ ἀδιάκοπος ἐργασία τῆς ἀρετῆς.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐγεννήθη ἐν Σηλυβρία τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης τῇ α' Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1846 ὀνομασθεὶς εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Βάπτισμα Ἀναστάσιος.

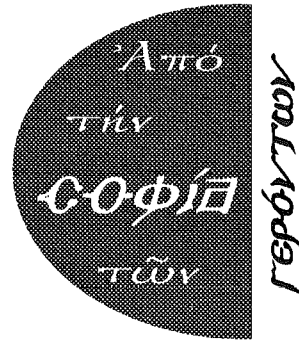
Αγων τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀνεχώρησε τῆς γενετῆρας αὐτοῦ γῆς καὶ μετέβη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα προσελήφθη παρὰ τινος συγγενοῦς αὐτοῦ ὡς ὑπάλληλος ἐν τῷ αὐτοῦ καταστήματι· ἐν τῷ μέσῳ δὲ κοσμικοῦ θορυβίου εὐρισκόμενος, δὲν ἡμέλει τῆς προσευχῆς καὶ τῆς κατὰ τὰς ἐορτὰς φοιτήσεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τῆς κατ' ἴδιαν μελέτης ἱερῶν καὶ διδασκτικῶν βιβλίων· ὅσα δὲ ρητὰ καὶ ἀποφθέγματα ἐνόμιζεν ὠφέλιμα πρὸς τὸν πλησίον κατέγραφε ταῦτα ἐπὶ τῶν σακκιδίων, καὶ τῶν περιτυλιγμάτων, ὅπως οἱ ἐκ τοῦ καταστήματος ἀγοράζοντες τι διδάσκονται ἀναγινώσκοντες ταῦτα, ὡς ἀναφέρει ὁ ἴδιος ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ἐκδοθέντος παρ' αὐτοῦ βιβλίου "Λογίων θησαυρίσμα".

"Τὸ ἀνά χεῖρας ἔργον, λέγει, εἶναι προϊόν μακρᾶς καὶ συντόνου ἐργασίας, καὶ ὀφείλεται εἰς πόθον διακαῆ προώρως ἀναπτυχθέντα πρὸς μετάδοσιν ὠφελίμων γνώσεων· διότι πρωτίστως ἤδη τὸ τοῦ διδασκάλου ἐζήλευσα ἔργον καὶ εἰς τοῦτο μετὰ προθυμίας ἀπεδόθη· τὸ ἔργον ὅμως πολὺ τοῦ ζήλου ὑπέρτερον, διὰ τὴν ἐμὴν ἀνεπαρκῆ πρὸς τὸ ἔργον παρασκευὴν· ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία ἰσχυρὰ καὶ ἐπίμονος. Πρὸς πλήρωσιν δ' αὐτῆς ἐγνων νὰ ὠφελῶ ἐκ τοῦ θησαυροῦ τῶν προγόνων· οὗτος ἐκεῖτο πρόχειρος καὶ ὑπὸ τὴν διάθεσίν μου, καὶ ἡδυνάμην νὰ θησαυρίσω· καὶ οὕτως ἡ ἐργασία ἤρξατο, καὶ συλλογὴ τις πενιχρὰ ρητῶν, γνωμῶν καὶ ἀποφθεγμάτων κατηρτίσθη· ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς μεταδόσεως διὰ τὴν ἔλλειψιν χρημάτων ἦν οὐχ ἥττον δυσχερῆς, καὶ ἐνόμισα, ὅτι ἡδυνάμην νὰ χρησιμοποιήσω ὡς δημοσιογραφικὰ φύλλα τὰ χάρτινα καπνοσακκίδια τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καπνοπωλῶν.

Τὸ ἐπιπόνημα μοὶ ἐφάνη λυσιτελές καὶ εὐθύς σχεδὸν ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, καὶ ἐπὶ ἱκανῷ ἀριθμῷ τοιοῦτων φύλλων ἔγραψον καθ' ἐκάστην διάφορα ἐκ τῶν ἀποθησαυρισθέντων γνωμικῶν, ὅπως οἱ χρώμενοι τούτων ἐκ περιεργείας ἀναγινώσκοντες τὰ γεγραμμένα διδάσκονται τὰ σοφὰ καὶ ὠφέλιμα· καὶ αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνά χεῖρας βιβλίου, καὶ τῷ πόθῳ τούτῳ ὀφείλεται".

Τὶς μελετῶν ταῦτα δὲν θαυμάζει καὶ ἀπορεῖ διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον; Τὰ πάντα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, μεταχειρίζεται, τὰ πάντα μηχανάται, ὅπως ὠφελήσῃ ἠθικῶς τὸν πλησίον.

† Ἰωακείμ Σπετσιέρη

✘ Ὅπου κι ἂν εὐρεθῆς, νὰ μὴν ἀπελπίζεσαι. Γιά τόν ἄλφα καὶ τόν βῆτα λόγο ὁ Θεός γνωρίζει, σέ δοκιμάζει: Μπορεῖς νὰ κρατήσης αὐτὴ τὴν θλίψη; Μπορῶ. Θά σοῦ δώσω χάρισμα. Δέν μπορεῖς; Κι αὐτὸ πού σοῦ ἔδωσα, θά τό ἀφαιρέσω.

✘ Εἰς τὸν κόσμον ἀποθνήσκοντας ἕνας πατέρα

ρας ἔχει μία περιουσία, ἄς ὑποθέσουμε τώρα, ἑκατὸ δραχμές. Ἀφήνει τέσσερα παιδιά. Στὰ τέσσερα θά διανεμίει τὴν περιουσία. Ὅλοι θά πάρουν ἀπὸ εἴκοσι πέντε δραχμές. Ἡ κληρονομία τοῦ πατρός των. Εἰς τὸν πνευματικὸν κόσμον δὲν ἰσχύει αὐτό, ὄχι. Ἐνας ἔχει πίστι, εὐλάβεια, αὐταπάρνησι, σεβασμὸ στὸν Γέροντά του εἴκοσι βαθμούς, εἴκοσι βαθμούς θά πάρη πνευματικὴ δύναμι. Ὁ ἄλλος ἔχει δύο, δύο θά πάρη· ἄλλος ἔχει ὀγδόντα, ὀγδόντα θά πάρη.

† Γέρων Ἐφραίμ Κατουνακιώτης

✘ Πρέπει νὰ ἔχουμε τὴν συνείδησι τοῦ Χριστοῦ, πού φέρει μέσα Του ὁλόκληρο τὸν κόσμο· σ' αὐτὸ ἐγκείται ἡ καθολικότητα τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ "οὐ δέδεται", δὲν ἔχει ὅρια.

✘ Τὸ πρόβλημα τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἀπὸ ἀσκητικὴ ἀποψι, συνδέεται μὲ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ. Αὐτός ὁ φόβος εἶναι δῶρο ἐξαιρετικὰ πολύτιμο. Μέσω αὐτοῦ ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Θεό, νὰ μᾶς καθοδηγῇ στὴν καθημερινή ζωή, σέ κάθε στιγμή. Ἀνεπαίσθητος, μὲ μιά ἐνέργεια τῆς χάριτος, πού ξεφεύγει ἀπὸ τὴν λογικὴ μας, εἰσερχόμαστε στὴν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

† Γέρων Σωφρόνιος

✘ Ἡ ἐξομολόγησι εἶναι ἕνας τρόπος γιὰ νὰ ἐρθῇ ὁ ἄνθρωπος στὸν Θεό. Εἶναι ἡ προσφορά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο. Τίποτε καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ στερῆσῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο αὐτὴ τὴν ἀγάπη.

† Γέρων Πορφύριος

✘ Ὁ ταπεινὸς ἄνθρωπος, ὅπου καὶ νὰ βρεθῇ κι ὅπου νὰ σταθῇ, τὴν ἀλήθεια πάντα του θά εἰπῇ. Γιατί ξέρε, πῶς ὅποιος ἀντιμάχεται τὴν ἀλήθεια μοιάζει μὲ τὸν πανάθλιον ἐκεῖνον ὑπῆρέτην, πού ἐρράπισε στό πρόσωπό Του τὸν Κύριόν μας.

✘ Μὴν κάνης τὴν νηστεία σου στεῖρα. Δέν σέ ἀνεβάζει μόνη της στὸν οὐρανὸ ἂν δὲν εἶναι συντροφευμένη ἀπὸ τὴν ἀδελφὴ της τὴν ἐλεημοσύνη.

† Γέρων Ἰάκωβος

Σ οὔ λόγου τῆ χρήσι μᾶς ἔχει δώσει ὁ κτίστης μας Θεός, γιά νά ἀποκαλύπτουμε τούς σκοπούς τῶν καρδιῶν μεταξύ μας, καί γιά τήν κοινωνικότητα τῆς φύσεως νά μεταδίδουμε ὁ καθένας στόν πλησίον, ὅπως ἀπό κάποια ταμεῖα, τά κρυπτά τῆς καρδιάς, παρουσιάζοντας τίς ἀποφάσεις. Διότι, ἐάν μὲν ζούσαμε μέ γυμνή τήν ψυχή, ἀμέσως θά ἐπικοινωνούσαμε μεταξύ μας μέ τίς σκέψεις· ἐπειδή δέ ἡ ψυχή μας σκέπτεται καλυπτόμενη ἀπό τό παραπέτασμα τοῦ σώματος, ἔχει ἀνάγκη ἀπό λόγια καί ὀνόματα, γιά νά δημοσιεύῃ τά εὐρισκόμενα στό βάθος τῆς. Ὅταν, λοιπόν, κάποτε ἡ σκέψη ἐκφρασθεῖ μέ φωνή, σάν κάποιο πορθμεῖο φερομένη μέ κάποιο λόγο, ἀφοῦ διαπεράσει τόν ἀέρα, μεταβαίνει ἀπό τόν ὀμιλητή πρὸς αὐτόν πού ἀκούει· καί ἐάν μὲν βρεῖ ἄκρα γαλήνη καί ἡσυχία, ὅπως ἀκριβῶς σέ λιμάνια γαλήνια καί ἀχείμαστα, στίς ἀκοές τῶν ἀκροατῶν ὁ λόγος ἀγκυροβο-

ὑπερηφάνους γιά σεμνότητα, ντυμένος ἐξωτερικά ὁμοίωμα σωφροσύνης, καθισμένος ἀνάμεσα σ' αὐτούς πού πολλές φορές τόν μακαρίζουν γιά τήν ἀρετὴ του, ἔτρεξε μέ τήν διάνοια πρὸς τόν τόπο τῆς ἀμαρτίας, μέ τήν ἀφανὴ κίνησι τῆς καρδιάς. Εἶδε μέ τήν φαντασία τά μελετώμενα, ἐφαντάσθηκε κάποια ἀπρεπὴ συναναστροφή καί γενικά, ζωγραφίζοντας μέσα στό κρυφὸ ἐργαστήριό τῆς καρδιάς του καθαρὴ τήν ἡδονή, ἔκαμε μέσα του τήν ἀμαρτία, χωρίς νά φαίνεται, σέ ὅλους ἀγνωστῆ, ἕως ὅτου ἔλθῃ Αὐτός, πού ἀποκαλύπτει τά κρυφά τοῦ σκότους καί φανερώνει τούς σκοπούς τῶν καρδιῶν (Α' Κορινθ. 4, 5).

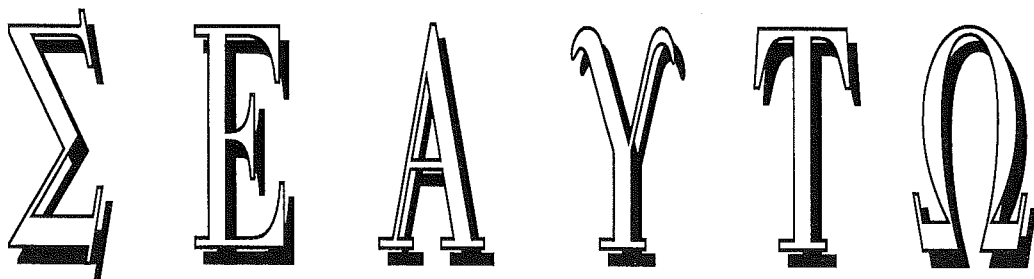
Φ ὑλάξου λοιπόν, “μήπως κάποτε γίνῃ κάποια σκέψι, κρυφὴ στήν καρδιά σου, ἀμαρτία”. “Διότι αὐτός, πού βλέπει γυναῖκα μέ πονηρὴ ἐπιθυμία, ἤδη διέπραξε μοιχεία στήν καρδιά του” (Ματθ. 5, 28). Διότι οἱ πράξεις τοῦ σώματος διακόπτονται ἀπό πολλούς, αὐτὸς δέ πού ἀμαρτάνει

ΠΡΟΣΕΧΕ

λεῖ· ἐάν, ὅμως, σάν κάποια σφοδρὰ θύελλα ὁ θόρυβος τῶν ἀκροατῶν πνεύσει ἀντιθετα, ἐναυάγησε ὁ λόγος, ἀφοῦ διαλυθεῖ στό μέσο τοῦ ἀέρα. Κάμετε, λοιπόν, μέ τήν σιωπὴ, γαλήνη στόν λόγο. Διότι ἴσως κάτι ἀπὸ αὐτά πού φέρει (ὁ λόγος) θά μπορούσε νά σᾶς φανῇ χρήσιμο. Εἶναι δύσκολο θήραμα ὁ λόγος τῆς ἀληθείας, διότι εὐκόλα μπορεῖ νά ξεφύγῃ ἀπ' αὐτούς πού δέν προσέχουν, διότι τό Ἅγιο Πνεῦμα οἰκονόμησε νά εἶναι σύντομος καί μικρός, ἔτσι ὥστε νά δηλώνῃ πολλά σέ λίγα καί, μέ τήν συντομία, νά εἶναι εὐκόλο νά διατηρηθῇ στήν μνήμη. Καθ' ὅσον μάλιστα

μέ τήν πρόθεσι, μέ τήν ταχύτητα τῶν διανοημάτων ἔχει ὀλοκληρώσει τήν ἀμαρτία. Ὅπου, λοιπόν, τό παράπτωμα εἶναι ταχύ, ταχεῖα μᾶς ἔχει δοθῆ ἡ φρούρησι. Διότι διακηρύσσεται ἐντόνως: “Μήπως κάποτε γίνῃ κάποια σκέψι, κρυφὴ στήν καρδιά σου, ἀμαρτία”. Καλύτερα, ὅμως, ἄς ἀνατρέξουμε σ' αὐτὴ τὴν ἀρχὴ τοῦ λόγου.

“Πρόσεχε, λέγει, τὸν ἑαυτό σου”. Καθένα ἀπὸ τὰ ζῶα ἔχει ἐκ φύσεως ἀπὸ τὸν Θεό, πού δημιουργεῖ τὰ πάντα, τίς ἀφορμὲς γιά τὴν προστασία τῆς δικῆς του ὑπάρξεως. Καί θά βρῆς, ἐάν ἐπιμελῶς παρατηρήσης,

ὁ λόγος ἔχει, ἐκ φύσεως, τὴν ἀρετὴ νά μὴ κρύπτη μέ ἀσάφεια τὰ σημερινά, νά μὴ εἶναι περιττός καί μάταιος, ὥστε νά πλημμυρίζῃ ἀπὸ ξεκάρφωτα πράγματα.

Εἴμαστε εὐκόλοι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι στίς ἀμαρτίες, πού γίνονται κατὰ τὴν διάνοια. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς Αὐτός, πού ἐπλασε μόνος τίς καρδιές μας (Ψαλμ. 32, 15), ἐπειδὴ ἐγνώριζε ὅτι τό μεγαλύτερο μέρος τῆς ἀμαρτίας γίνεται στήν ὀρμὴ ὡς πρὸς τὴν πρόθεσι, ὡς πρώτη καθαρὴτητα μᾶς διέταξε ἐκεῖνη τῆς διανοίας. Διότι αὐτό, μέ τό ὅποιο πολὺ πιό εὐκόλο ἀμαρτάνουμε, σ' αὐτό ἀξίωσε περισσότερη προφύλαξι καί ἐπιμέλεια.

Διότι οἱ μὲν πράξεις, πού γίνονται ἀπὸ τό σῶμα, καί χρόνος χρειάζονται, καί εὐκαιρία, καί κόπους, καί συνεργάτες, καί τὴν λοιπὴ βοήθεια. Οἱ κινήσεις δέ τῆς διανοίας ἐνεργοῦνται χωρίς χρόνο, γίνονται χωρίς κόπο, εὐκόλο σχηματίζονται, ἔχουν ὅλο τὸν καιρὸ κατάλληλο. Μάλιστα, κάποτε, κάποιος ἀπὸ τούς σπουδαίους καί τούς

τά περισσότερα ἀπὸ τὰ ἄλογα ζῶα νά μὴν ἔχουν διδαχθῇ τὴν ἐχθρότητα πρὸς αὐτό πού βλάπτει, καί πάλιν μέ κάποια φυσικὴ ἔλξι νά σπεύδουν πρὸς τὴν ἀπολαυσι τῶν ὠφελίμων. Γιά τοῦτο καί σέ μᾶς ὁ παιδαγωγός μας Θεός τό μεγάλο τοῦτο παράγγελμα ἔχει δώσει, γιά νά προστεθῇ σ' ἐμᾶς, μέ τὴν βοήθεια τῆς λογικῆς, αὐτό πού ἔχουν ἐκεῖνα ἐκ φύσεως, καί αὐτό πού κατορθώνεται στὰ ἄλογα ζῶα χωρίς ἐπιστασία, τοῦτο σ' ἐμᾶς νά γίνεται μέ τὴν προσοχὴ καί μέ τὴν συνεχὴ ἐπιβλεψι τῶν λογισμῶν, καί νά εἴμαστε φύλακες ἀκριβεῖς τῶν ἐντολῶν, πού μᾶς ἔχουν δοθῆ ἀπὸ τὸν Θεό, ἀποφεύγοντας τὴν ἀμαρτία, ὅπως τὰ ἄλογα ζῶα ἀποφεύγουν τὰ δηλητήρια ἀπὸ τίς τροφές, ἐπιδιώκοντας τὴν δικαιοσύνη, ὅπως ἐκεῖνα ἐπιζητοῦν τό φαγῶσιμο ἀπὸ τὴν χλόη. “Πρόσεχε οὖν σεαυτῶ”, γιά νά γίνῃς ἰκανός νά διακρίνης τό βλαβερὸ ἀπὸ τό σωτήριο.

“Πρόσεχε οὖν σεαυτῶ” δηλαδή, ἀπὸ παντοῦ νά παρατηρῆς προσεκτικὰ τὸν ἑαυτό σου. Νά

έχης άκοίμητο τό μάτι τής ψυχής γιά τήν προστασία του έαυτού σου. Βαδίζεις μέσα από τίς παγίδες. Κρυφές παγίδες από τόν έχθρό από παντού έχουν στηθή. Όλα, λοιπόν, νά τά παρατηρήσ προσεκτικά, “γιά νά γλυτώνης σάν τό ζαρκάδι από τά δόκανα, καί σάν τό πτηνό από τήν παγίδα” (Παροιμ. 6, 5). Διότι τό ζαρκάδι εΐναι ασύλληπτο στά δόκανα, λόγω τής όξυτάτης όράσεώς του· γι’ αυτό φέρει τήν έπωνυμία δορκάς, γιά τήν όξυδέρκειά του, τό δέ πτηνό μέ τά έλαφρά πτερά του, πετā ψηλότερα από τόν κίνδυνο τών κυνηγών, όταν προσέχη. Πρόσεχε, λοιπόν, μή φανής χειρότερος από τά άλογα ζώα στην προστασία του έαυτού σου.

“**Π**ρόσεχε σεαυτῶ”, δηλαδή τήν ψυχή σου. Αύτή στόλιζε καί αύτή νά έπιμελήσαι, ώστε από κάθε μέν ρύπο πού κάθετα σ’ αύτήν από τήν πονηρία νά τήν απαλλάσσης μέ τήν προσοχή, νά καθαρίζεται δέ από κάθε αίσχος τής άμαρτίας, μέ κάθε δέ κάλλος τής άρετής νά τήν στολιζής καί νά τήν λαμπρύνής. Έξέτασε τόν έαυτό σου ποιός είσαι, γνώρισε τήν φύσι σου, ότι θνητό μέν εΐναι τό σώμα σου, άθάνατος δέ ή ψυχή .

“**Π**ρόσεχε ούν σεαυτῶ”, μήτε νά προσκολληθής στά θνητά σάν νά εΐναι αίώνια, μήτε νά περιφρονήσης τά αίώνια σάν περαστικά. Νά περιφρονής τήν σάρκα, διότι περνά· νά έπιμελήσαι τήν ψυχή, διότι εΐναι άθάνατος. Νά επιβλέπής μέ κάθε προσοχή τόν έαυτό σου, γιά νά γνωρίζής νά άπονέμησ στό καθένα τό ώφέλιμο, στή σάρκα μέν διατροφές καί σκεπάσματα, στην ψυχή δέ τά δόγματα τής εύσεβείας, δηλαδή λεπτή άγωγή, άσκησι τής άρετής, διόρθωσι τών παθών· μήτε νά παραπαχαίνής τό σώμα, μήτε νά φροντίζής γιά τίς σαρκικές απολάυσεις.

“**Π**ρόσεχε ούν σεαυτῶ”, γιά νά λάβής ανάλογα μέ τό παράπτωμά σου καί τήν βοήθεια από τήν θεραπεία. Εΐναι μεγάλο καί βαρύ τό άμάρτημα; Έχει άνάγκη πολλής έξομολογήσεως, πικρών δακρύων, συνεχούς άγρυπνίας, καί συνεχούς νηστείας. Εΐναι έλαφρό καί ύποφερτό τό παράπτωμα; Νά έξισωθής καί ή μετάνοια.

“**Π**ρόσεχε σεαυτῶ”· νά είσαι νηφάλιος, σκεπτικός, φύλακας τών παρόντων, προνοητικός του μέλλοντος. “Η μήπως δέν ύπάρχει, εκ φύσεως, ή άρρώστια αύτή στους νέους, δηλαδή μέ τήν έλαφρότητα τής γνώμης νά νομίζουν ότι έχουν ήδη αύτά πού έλπίζουν; Διότι, όταν κάποτε ήρεμήσουν, ή κατά τήν νυκτερινή ήσυχία, πλάθουν στον νοϋ τους φαντασίες άνυπόστατες, μέ τήν εύκολία τής σκέψεως μεταφερόμενοι σ’ όλα’ φανταζόμενοι ζωή ένδοξη, λαμπρούς γάμους, καλά παιδιά, βαθεία γεράματα, τιμές από όλους.

“**Σ**εαυτῶ, λέγει, πρόσεχε”· νά μή φαντάζεσαι τά άνύπαρκτα, αλλά νά διαθέτης τά παρόντα προς τό συμφέρον. Νομίζω δέ ότι γιά νά μάς αποβάλη τήν συνήθεια καί από εκείνο τό πάθος, αύτή τήν συμβουλή έχρησιμοποίησε ό νομοθέτης. Έπειδή εΐναι εύκολο στον καθένα νά περιεργάζεται τά ξένα, παρά νά σκέπτεται τά δικά του, γιά νά μή παθαίνουμε αύτό, σταμάτησε, λέγει, περιεργαζόμενος τά κακά του τάδε, αλλά “Σεαυτῶ πρόσεχε”· δηλαδή, νά στρέφής τό όμμα τής ψυχής σου στην έρευνα του έαυτού σου. Διότι πολλοί “τό μέν σαριδάκι στον όφθαλμό του άδελφού τό καταλαβαίνουν, τό δοκάρι στο δικό τους μάτι δέν τό βλέπουν”.

“**Π**ρόσεχε ούν σεαυτῶ”. Αύτός ό λόγος, καί όταν κάποτε εύημερής, καί όταν όλη σου ή ζωή κυλά κατά τήν φυσική φορά, θά σου χρησιμεύσει, σάν κάποιος καλός σύμβουλος.

† Μέγας Βασίλειος

ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

‘Η εϋλογημένη αιμμος καρποφορεί

Μιά μέρα ό Γέροντας Κόπρης καθόταν έξω από τό κελλί του συζητώντας μέ μερικούς έπισκέπτες. Σέ μία στιγμή είδαν ανάμεσά τους έναν άγρότη, πού κρατούσε στα χέρια του ένα δοχείο μέ άμμο. Οί Ξένοι ρώτησαν τί γύρευε αύτός καί έμαθαν τήν άκόλουθη ιστορία.

‘**Η** γή τής περιοχής δέν ήταν καθόλου εύφορη καί οι χωρικοί μόλις κατάφερναν, μέ πολλούς κόπους, νά εξασφαλίζουν λίγο καρπό στον θερισμό. Όσοι είχαν κατηχηθεί στην πίστι από τόν άγιο άσκητή, του ζήτησαν νά προσευχηθής, γιά ν’ αποδίδουν περισσότερο οι μόχθοι τους. Ό Γερο-Κόπρης τους άπήντησε, πώς άν συνέχιζαν νά έχουν έμπιστοσύνη στον Θεό, άκόμα καί ή άμμος της έρήμου θά μπορούσε νά καρποφορήσει. Τότε οι χωρικοί πήγαν όλοι μαζί στον Γέροντα κουβαλώντας μεγάλη ποσότητα άμμου καί του ζήτησαν επίμονα νά τήν εύλογήσει. Ό Κόπρης εύχήθηκε νά πραγματοποιηθής ή ίκεσία τους κατά τήν πίστι τους.

Ο ί χωρικοί έσπειραν τά χωράφια τους, άφοϋ ανακάτεψαν μέ τόν σπόρο τήν εύλογημένη άμμο, καί τελείως παράδοξα καί θαυμαστά, σε λίγους μήνες, ό θερισμός ήταν πλούσιος καί ό καρπός πολός σ’ όλη τήν περιοχή. Από τότε, κάθε χρόνο, πριν τήν σπορά, κάθε καλλιεργητής πήγαινε στον Γέροντα, γιά νά του εύλογήσει τήν άμμο καί ό Γέροντας, βέβαια, ποτέ δέν άρνιόταν αύτή τήν προσφορά στα πνευματικά του παιδιά.

‘**Ο** Γερο-Κόπρης είχε ένα περιβόλι στην κοντινή κωμόπολι, πού τό είχε παραχωρήσει σ’ έναν φτωχό νά τό καλλιεργή καί νά στέλνη λίγα λαχανικά στην άδελφότητα.

Μιά μέρα, ένας ειδωλολάτρης μπήκε στο περιβόλι καί έκλειψε μερικά λάχανα. Όταν γύρισε στο σπίτι του, προσπαθούσε ώρες πολλές νά τά βράσει, μά όχι μόνο αύτά δέν μαλάκωναν, αλλά ούτε καί τό νερό, όπου τά είχε ρίξει, δέν ζεσταίνόταν. Βλέποντας τό θαύμα ό ειδωλολάτρης, πήρε τά λάχανα καί ανέβηκε στο άσκητήριο του Γέροντα ζητώντας συγχώρεσι γιά τό σφάλμα του καί παρακαλώντας νά τόν κατηχήσει στην πίστι του Χριστού. Ό Κόπρης, χωρίς καθυστέρησι, έκπλήρωσε τίς επιθυμίες του. Μάλιστα, εκείνη τήν ώρα φιλοξενούσε στο κελλί του τρεις άδελφούς καί τά λάχανα ήταν ό,τι έπρεπε γιά δείπνο. Τά έβρασε λοιπόν καί τά έφαγαν, εύχαριστώντας τόν Θεό γιά τήν διπλή χαρά καί άπόλαυσι: τήν σωτηρία ενός ανθρώπου καί τό πλούσιο τραπέζι.

‘Από τό βιβλίό “Νερό από τήν έρημο”

Από ληστής... έρημίτης

Από τό 1892 έως τό 1941 σ' ένα από τά ήσυχαστήρια τής παλαιᾶ Σκήτης τοῦ Ἁγιοβασίλη, μέ πολλή αὐταπάρνησι, ἐγκράτεια καί ταπείνωσι, ἐζήσε καί ἀγωνίσθηκε πνευματικῶς ὁ Μοναχός Νικήτας.

Αὐτός καταγόταν ἀπό τά μέρη τής Θεσσαλίας καί, σάν περιβόητος ληστής πού ἦταν, ἐλυμαίνεται κυριολεκτικῶς τήν περιοχή. Κάποια ἡμέρα πληροφορήθηκε γιά τήν ἐνάρετη ζωή καί τήν πνευματική προκοπή τοῦ τότε περιβόητου πνευματικοῦ Παπα-Χαρίτωνα, ὁ ὁποῖος καταγόταν κι αὐτός ἀπό τά μέρη ἐκεῖνα τῶν Τρικάλων. Ἀναζήτησε καί ἔμαθε, πῶς ὁ πατριώτης του αὐτός εὐρίσκετο στό Ἅγιον Ὄρος καί ἠσούχαζε στήν ἔρημο τοῦ Ἁγιοβασίλη. Ὁ Παπα-Χαρίτων εὐρίσκετο τότε πράγματι στόν Ἁγιοβασίλη, ἀλλά μετά ἔφυγε ἀπ' ἐκεῖ καί πῆγε στήν Σπηλιά τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, ὅπου καί ἔγραψε, μεταξύ πολλῶν ἄλλων συγγραμμάτων, καί τό "Ταξίδι στοὺς οὐρανοὺς".

Οταν ἔμαθε ὁ ληστής γιά τόν Παπα-Χαρίτωνα, ξεκίνησε ἀπό τό λημέρι του, ἄφησε τοὺς συντρόφους του καί πῆγε πρὸς ἀναζητήσι του. Στό ἠσυχαστήριο τοῦ Ἁγιοβασίλη, ὅταν τόν συνάντησε, μέ πολλή ταπείνωσι, συντριβή καρδιάς καί εἰλικρινῆ μετάνοια, ἐξωμολογήθηκε τά κρυπτά τής καρδιάς του καί τά πολλά του ἐγκλήματα, μέ θάρρος καί παρρησία, σύμφωνα μέ τό ρητό τής Ἁγίας Γραφῆς πού λέει: "Εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τήν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ καί σύ ἀφήκας τήν ἀσέβειαν τής καρδιάς μου" (Ψαλμ. ΛΑ' 5).

Ἔτσι, μέ τήν συμβουλή αὐτοῦ τοῦ ἁγίου πνευματικοῦ, ὁ ληστής ἐγίνε Μοναχός σέ μία ἀπό τίς καλύβες τοῦ Ἁγιοβασίλη καί πῆρε τό ὄνομα Νικήτας.

Ο Μοναχός Νικήτας ἦλθε σέ μεγάλη μεταμέλεια καί θεοφοβία, γιά τά πολλά ἐγκλήματα, πού εἶχε διαπράξει κατὰ τό διάστημα τής ληστρικής του ζωῆς, καί ἐπειδὴ εἶχε ἀφαιρέσει πολλές ζωές ἀπό ἀνθρώπους καί ζῶα.

Ὅπως εἶχε ὁμολογήσει, σκοτώνε τοὺς ἀνθρώπους μέ τήν ἴδια εὐκολία πού ἐμεῖς σκοτώνουμε τοὺς ψύλλους καί τίς ψεῖρες.

Γιά τόν λόγο αὐτό καί γιά κανόνα, εἶχε τόσο παραμελήσει τόν ἑαυτό του καί εἶχε τόση ἀπλυσία, πού ἔπιασε πλῆθος ψεῖρες στό σῶμα του. Εἶχε βάλει ὄρο καί ἔκανε ὄρο στόν ἑαυτό του: "Θεέ μου, ὅπως σκοτώνω τοὺς ἀνθρώπους, ἐστὶν νά φάνε τό σῶμα μου οἱ ψεῖρες καί τά ἀκάθαρτα ζῴφια".

Πραγματικά, ἔπιασε τόσες πολλές ψεῖρες τό σῶμα του, πού τίς καθάριζαν οἱ Μοναχοί μέ τό μαχαίρι ἀπό τό δέρμα του, τόσο πού κοβόταν καί τό δέρμα καί πάλι γέμιζε μέ ἄλλες, πολύ περισσότερες ἀπό τίς πρώτες.

Τελικά, ἀπό τό πλῆθος αὐτῶν ζῴφιων, πού τοῦ ἀπερρόφησαν τελείως τό αἷμα, παρέδωσε τό πνεῦμα του, μέ πραγματική μετάνοια, συντριβή καί συχνή ἐξομολόγησι, στά χέρια τοῦ Πανάγαθου καί Πολυεὐσπλαγχνου Θεοῦ.

Ο Μοναχός Νικήτας τελείωσε τόν παράξενο αὐτόν ἀγῶνα τής ζωῆς του τό 1941, μέ τήν μεγάλη πείνα τής Γερμανικῆς Κατοχῆς. Ἄν καί οἱ Πατέρες τοῦ προσέφεραν τά ἀπαραίτητα γιά τήν συντήρησί του τρόφιμα, ἐκεῖνος εἶχε φθάσει σέ τέτοια μέτρα ἀρετῆς, ἀπό τήν ἐπίγνωσι τοῦ ἑαυτοῦ καί ἀπό τήν συνεχή καί ἀδιάλειπτη προσευχή, πού εἶχε ἀποκτήσει βάθεια ταπείνωσι. Ἐργόχειρο δέν γνώριζε κανένα, ἐπειδὴ μεγάλος πῆγε στήν Καλογερική, γι' αὐτό ζοῦσε ἀπό τίς ἐλεημοσύνες τῶν ἄλλων ἐρημιτῶν καί συνασκητῶν του. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν πολύ χειροδύναμος, ἔκανε διάφορες ἐργασίες καί μεταφορές, ἐξυπηρετώντας δωρεάν ὅλους ἐκείνους πού ζητοῦσαν τήν βοήθειά του.

Καί, ὅπως ἔλεγε, γιά νά μὴν τρώῃ δωρεάν τόν ἄρτο, πού τοῦ πρόσφεραν, ἔκανε σ' ὅλους ὑπακοή. Μ' αὐτό ἐδί-νε ἕνα καλὸ μάθημα σέ ὅλους μας, γιά νά μὴ ζοῦμε σέ βάρος τῶν ἄλλων, ἀλλά ὅσο μπορούμε νά ἐργαζόμαστε καί πρόθυμα νά προσφέρουμε τίς ὑπηρεσίες μας. ☒

Αθωνική

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΛΑΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ Σίμων Μοναχός

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Ἀστέριος Δ. Κόκκαλης-Θεολόγος

Ἵπευθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας

Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 0.10 €

κωδ. ταχ. 2777

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ

Ταχ. Γραφείο
ΑΘΗΝΑ 142

Αριθμός Αδείας
7

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με